

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce: *Idea nepodmíněného základního příjmu a její etický rozměr*

Autor práce: Nicol Němcová

Obor studia: Sociální a charitativní práce

Posudek vypracoval: PhDr. Roman Míčka, Th.D., Ph.D.

Datum: 5. 5. 2015

Bakalářská práce studentky Nicol Němcové s názvem „**Idea nepodmíněného základního příjmu a její etický rozměr**“, předložená v rámci studia oboru Sociální a charitativní práce na Katedře etiky, psychologie a charitativní práce, byla psána pod mým metodickým vedením a dle mého názoru uspokojivě splňuje požadavky kladené na tento stupeň kvalifikační práce jak po stránce formální, jazykové, tak i obsahové. Studentka se mnou jako vedoucím práce v průběhu psaní aktivně komunikovala, svědomitě plnila zadané úkoly a zapracovávala podněty.

Rozsah, úprava, stylistická i gramatická úroveň jsou bez větších závad a připomínek, v oblasti formálních požadavků se práce odchyluje od metodických pokynů, kupříkladu nesprávná forma některých prvků bibliografických informací či nesprávná forma internetových odkazů, z dalších závad upozorňuji na nadbytečné bibliografické údaje u anglického abstraktu (viz. Metodická příručka TF, s. 44 „*V anglickém jazyce se u abstraktu neuvádějí bibliografické údaje práce, pouze anglický název práce, klíčová slova práce a abstrakt*“) a na nepatřičnou „první osobu“ („*My thesis*“) v textu abstraktu. I když s ohledem na velice specifické téma práce chápu určitá omezení co do množství zdrojů, považuji za nekorektní rozepisovat knihu (VAN PARIJS, P. - HRUBEC, M. - BRABEC, M.: *Všeobecný základní příjem. Právo na lenost nebo na přežití?* Praha: Filosofia, 2007. ISBN 978-80-7007-259-2) do jednotlivých položek a statí, aby tak opticky narostl počet použitých zdrojů.

Co se týče obsahové stránky práce, autorka se věnuje konceptu nepodmíněného základního příjmu, který je debatován v odborných i politických kruzích jako možná náhrada či doplnění sociálních politik jednotlivých států. Autorka na poměry bakalářské práce poměrně solidně uvádí do problematiky a tématu, včetně nezbytných vhlédů do otázek politické filosofie, takže se musí zorientovat i v náročných pojmech jako „egalitární liberalismus“, „libertarianismus“ či „komunitarismus“. Etické hledisko a debatu s ním spojenou uspokojivě prezentuje autorka v druhé části práce, kde téma spojuje s klíčovými pojmy politické filosofie (spravedlnost, svoboda) i pojmy s etickým obsahem (lidská práva, důstojnost). Zde mám jednu námitku – i když sdílím s autorkou určité obavy ohledně „silného“ spojování ekonomického statusu člověka s jeho důstojností, nelze se problému vyhnout zcela s odkazem na inherentní pojetí lidské

důstojnosti a odmítnout úsilí o definici alespoň základních materiálních garancí života člověka (jak činí kupříkladu i sociální učení církve, ne však garancí určitého materiálního statusu, ale „(právem) *podílet se na práci při využívání statků země a získávat z ní obživu pro sebe a své blízké*“, CA, čl. 47).

Autorka se směle pouští i do odvážných polemik, kupříkladu kritizuje Wagnerovou (s. 25-26) pro zcela kontingentní pojetí lidské důstojnosti i kontingentní pojetí lidských práv ve *Všeobecné deklaraci lidských práv* OSN. Zde pouze poznamenávám, že otázka není natolik jasná a jednoznačná, samotná deklarace se na lidskou důstojnost odvolává několikrát (přesně celkem 5x), ovšem aniž by ji jakkoli definovala či zdůvodňovala. Vyjádření v preambuli ve věci přirozené (v angl. verzi *inherent*) lidské důstojnosti se odvolávají na „uznání“ a „víru“. Zatímco článek 1 deklaruje pouze rovnost co do důstojnosti a práv, články 22 a 23 již podmiňují lidskou důstojnost určitým žádoucím sociálním stavem (sadou sociálních práv a spravedlivou odměnou), takže deklarace je v tomto nejednoznačná a ovšem nabízí jak uměřené, tak extenzivní výklady.

Práci považuji za zdařilou a **d o p o r u č u j i** jí k obhajobě, přičemž hodnotím předběžně, zejména s ohledem na formální nedostatky, známkou **ve l m i d o b ř e**.

V Českých Budějovicích dne 5. 5. 2015

Roman Míčka